

ministeren kan bestemme i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om tilladelse til placering af et nukleart reaktor anlæg, alene vedrører spørgsmålet om fremgangsmåden, mens de ikke berører de hensyn, som de pågældende lovgivninger varetager.

Miljøministeren vil ved udøvelsen af de ham tilagte beføjelser kunne inddrage de lokale myndigheder, der normalt har kompetencen i medfør af de nævnte love, i overvejelserne, ligesom han i medfør af bestemmelsen kan pålægge andre myndigheder at medvirke til sagsbehandlingen.

De planlægningslove, der berøres af bestemmelsen, er regionplanlovene, by- og landzoneloven samt byplanloven. Miljøministeren påregner i denne folketingssamling at fremsætte et forslag til lov om kommuneplanlægning. I dette lovforslag, der afløser byplanloven, påregnes bl. a. væsentlige ændrede tilvejebringelsesregler for lokalplaner. Da tidspunktet for lovforslagets gennemførelse er usikkert, er dette ikke medtaget i nærværende forslag.

Af lovforslagets stk. 1 fremgår, at det er til et nukleart reaktor anlægs etablering og drift, miljøministeren meddeler de fornødne tilladelser. Ved etablering og drift forstås også etableringen af ledningstracéer, veje og andre anlæg, der er en forudsætning for, at atomkraftværket kan fungere.

I stk. 1, 1. pkt. 2. led, foreslås der derudover tilvejebragt hjemmel for miljøministeren til ud over gældende regler — uden for området nuklear sikkerhed — at fastsætte sådanne regler om tilsyn og kontrol med anlægget, der er en følge af de specielle forhold ved et atomkraftværk. Ministeren foreslås endelig i stk. 1, 2. pkt., tillagt en hjemmel til at påbyde udførelsen af foranstaltninger m. v., der forudsættes gennemført. Denne bestemmelse vil eksempelvis få betydning ved udførelse af beplantningsbælter, der er udlagt i en byplanvedtægt for værkets område.

Den i stk. 3 nævnte hjemmel for ministeren til at ophæve beslutninger, der allerede måtte være truffet i medfør af den i stk. 2 nævnte lovgivning, er medtaget for at sikre etableringen af et af folketinget tilladt atomkraftværk. Bestemmelsen vil bl. a. få betydning ved eventuel ophævelse af tidligere gennemførte fredninger, der ifølge naturfredningsloven alene kan ophæves af fredningsnævn eller overfredningsnævn.

Den i stk. 4 foreslåede bemyndigelsesbestemmelse er medtaget ud fra et ønske om at inddrage de myndigheder, der normalt har kompetence i medfør af de nævnte love, i sagsbehandlingen og tilsynet med anlægget. Bestemmelsen er i øvrigt udformet under hensyn til, at der som led i en ny struktur

af miljøministeriet påtænkes etableret styrelser eller institutioner til udførelse af opgaver, der ikke nødvendigvis skal udføres i snæver tilknytning til ministeren. En afgørelse truffet af en bemyndiget myndighed kan altid indbringes for miljøministeren. Ministeren vil overveje at fastsætte nærmere regler om klagefrist, klageadgangens udøvelse m. v.

Den i stk. 5 foreslåede bestemmelse, hvorefter miljøministerens beslutninger i medfør af § 10 ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, er en konsekvens af, at miljøministerens beslutninger har sit udgangspunkt i en folketingsbeslutning.

I bilag 4 gives en oversigt over det relevante indhold i de love, § 10 omfatter, samt en oversigt over hvilke fravigelser bestemmelsen må antages at medføre.

Til § 11.

Som følge af, at el-forsyningsloven ikke berøres, kan tilladelse til placering af et anlæg i henhold til nærværende lovforslag ikke gives en ansøger, der ikke har opnået eneretsbevilling til el-produktion med kernebrændsel som energikilde i henhold til loven om el-forsyning. Sådant bevilling, der gives af handelsministeren med tilslutning af folketingets energipolitiske udvalg, må altså forventes meddelt forinden eller senest samtidig med, at undervisningsministeren fremlægger forslag til folketingsbeslutning, jfr. § 3.

Handelsministerens selvstændige kompetence til at nægte opførelse af et nukleart reaktor anlæg ud fra energipolitiske betragtninger i henhold til el-forsyningsloven, er således ikke beskåret.

Bestemmelsen har til formål at afgrænse lovens område i forhold til lov om brug m. v. af radioaktive stoffer, som henhører under miljøministeriets ressort, og som henlægger administrationen af tilladelsessystemet til sundhedsstyrelsen.

Bestemmelsen er nødvendiggjort af, at atom-anlægsloven i § 1, nr. 2 og 3, benytter udtrykkene „anlæg til opbevaring og bearbejdning af . . . andre radioaktive produkter“, henholdsvis „transport af . . . radioaktivt produkt“, og at en forståelse af disse i overensstemmelse med definitionerne i § 1 i lov om erstatning for atomskader (nukleare skader), således som det er tilsigtet, jfr. herved bemærkningerne til lovforslagets § 1, ville medføre en utilsigtet overførelse af en del af miljøministeriets forretningsområde (i medfør af lov om brug m. v. af radioaktive stoffer) til undervisningsministeriet i medfør af lov om atomanlæg.